

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Băncile noastre.

* Dilele aceste ni-se spunea în coloanele unui ziar din Cluj, că dl P. Cosma, directorul executiv al băncii „Albina“, e un fel de potentat aici în Ardeal, deoarece ce nu numai dispune de toată înfrigurarea „Albinei“, ci mai ține de chică și cele 10—14 bănci românești ce s'au înființat cu capitaluri române aici la noi.

Acum un alt ziar din Cluj, guvernamentalul „Kolořsvár“, vorbind despre cauzele sărăciei poporului român, ne spune următoarele:

Pe poporul acesta îl sărăcește usura, usura națională română.

Până acum la poporul român n'a fost la modă scrierea de polițe și de obligațiuni. Până acum Românul de acolo din satul lui, dacă dintr'o sută se găsea unul, care avea trebuință de vre-un împrumut mai mare, căpeta bani și dela institutul de bani maghiar, dar satul întreg vorbea ca de o minune, că cutare ori cutare e dator cu atâta ori atâta. Ear' sumele mai mici ca 5 ori 10 fl. le căpeta în sat fără de cambetă dela oamenii lui buni; nu trebuia să subscrie poliță ori obligațiune, era credit și omenie, ear' averea era scutită.

Erau, ce-i drept, și cămătări. Câte un nenorocit cădea în ghiarele lui și se ruina; dar poporul în genere se feria de asemenea casuri ca de ciumă

Aceasta pe timpul, când idea băncilor române nu străbătuse încă.

Acum sânt institute de bani românești. Institutele de bani s'au constituit după țiu-turi; drept capital de fundațiune au încurs în ele mai ales banii Românilor îmbogățiți pe spinarea poporului. Comune au luat acțiuni etc.

Ear' după ce s'au întemeiat bănci românești, trebuia să li-se facă și trecere. Oamenii au venit și vin, ajung ușor la bani și rezultatul este, că sătenii sânt plini de datorii și gem sub povara lor. Locuitorii români din părțile ardelenesci cu puțină excepțiune sânt împovărați cu datorii. Nici că mai pot să se misce de povară.

E oare calamitate aceasta? Mare calamitate! Oamenii speculează acum prin sate unii la averile altora, se încercă în garantări, în tot felul de obligațiune, ba aiurea chiar și în abuzuri de încredere. — Ei bine, să fie! — *mai bine să lățească băncile române ca alții.*

Acela, care scie, cum ajunge plugarul la bani, nu va aproba nici-o dată, ca el să se împrumute dela institute de credit. Îl plătesc pe girant, îl plătesc pe agentul, care îi arată unde e banca, plătesc pe cel ce-l duce acolo, plătesc pe toți cei ce-l fac vre-un serviciu în afacerea lui. — Unde se urcă toate aceste acidenții!?

FOIȚA „TRIBUNEI“

Marchisa.

De Alexandru I. Hodoș.

(Urmare.)

Căci Vasile n'avea nici o dragoste decât dragostea meseriei; el era negustor din nascere și scia, că negustoria fără economie nu merge.

Ear' „misia“ și-o luase într'atâta la suflet, încât când vedea pe stăpânul seu golind mereu teșgheaua, iscălind la polițe și negândindu-se cum să le plătească, par'că-i venia să-l stringă de gât.

— Poftim negustorie! — murmura el de multe-ori la așa întâmplări. — Îndoapă-ți marchisa și aruncă-te în gârlă . . .

Îa ziua aceea se hotărî să-i deschidă odată ochii, fie ce o fi.

Demult el ținea socoteala prăvăliei și de multe-ori venise cu ea, după obiceiul, la stăpânul seu; dar' acesta, decând se însurase, nu mai vrea să scie de socotele ca înainte.

— Lasă, Vasile, — îi dăcea totdeauna, — lasă, altădată.

Îi era par'că frică să arunce ochii pe acea mulțime de cifre și-și înșela frica cu amănări.

Când îi venia câte o poliță, o mai amăna și pe aceea, ori împrumuta dintr'un loc și împlinia într'altul, și ear' era liniștit trei-patru luni.

Aceasta e ceea ce-l sărăcește pe poporul român; de aceea nu mai poate plăti nici dările.

Precât de trist e tabloul, pe care guvernamentalii din Cluj îl fac despre starea economică a poporului român, pe atât de gravă e acușatiunea, pe care o ridică contra băncilor noastre.

Mângăierea noastră e însă, că nici tabloul nu e fidel, nici acușarea nu e întemeiată.

Banul nu are naționalitate; nu pot dar' nici băncile întemeiate de Români să fie naționale românești. Și dacă Românul are trebuință neapărată de bani, nici un binevoitor al lui nu-l trimite anume la banca românească, ci acolo, unde i-se ofer *mai ieftin* banii.

Românii au înființat câteva institute de credit, pentru-ca aceia dintre săteni, care au bani disponibili, să nu-i mai țină ca până acum închiși în ladă, ci să-i depună spre fructificare rațională, ear' aceia, care au trebuință neapărată de bani, să se poată împrumuta în condițiuni oneste și să nu cadă în ghiarele cămătărilor.

Dacă guvernamentalii din Cluj pot să ne recomande vre-un institut de credit, la care sătenii pot să se împrumute în condițiuni mai bune ca la cele înființate de Români, ne angagem a stărui, ca Românii numai acolo să depună și numai de acolo să împrumute bani.

Noi nu scim deocamdată decât băncile înființate de Sași, la care numai o mică parte din populațiunea noastră poate să se împrumute. Trăind dar' într'o țeară, în care guvernul nu face nimic spre a feri populațiunea rurală de cămătări, nu li-a rămas Românilor decât să înființeze ei aceste bănci — nu numai pentru Români, ci pentru toți cei ce au trebuință de ele.

Scim și noi, că bazele, pe care au fost organizate aceste bănci, nu sânt cele mai sănătoase, și nu aprobăm procederea celor ce îl fac pe sătean să dea poliță pe trei luni, când prea bine se scie, că el abia preste un an ar pute să plătească. Nu tăgăduim, că se găsec pe ici pe colo Români, care profită de strimtoarea fraților sei săteni și de nepriceperea lor, abusează de buna lor credință și-i încercă în daraveri nepotrivite cu starea lor economică. Cunoaștem și noi casuri de exploatare neomenoasă și scim advocați, care au cumpărat cu prețuri de batjocură moși scoase pentru nimic la licitațiune.

De aci însă până la acușarea făcută de guvernamentalii din Cluj e o depărtare enormă.

Băncile române, chiar și dacă n'ar fi conduse întru toate potrivit cu intențiunile, din care a pornit întemeierea lor, lucrează toate fără chieluiei de regie și operează cu capitaluri atât de mici, încât nu pot să fie o „calamitate“. Acușarea guvernamentalilor din Cluj numai contra băncii „Albina“ poate să fie îndreptată, și nici contra acesteia nu pentru-ca banca aceasta e în adevăr o „calamitate“ economică, ci pentru-ca actualul ei director executiv nu s'a mulțumit cu pozițiunea sa firească, ci a mai ținut să-și creeze și reputațiunea de mare potentat, care „ține de chică“ încă vre-o 10—14 bănci, — ceea ce nu-i adevărat.

E lucru foarte riscat să iai milioane cu 5%, ca să-i împrumuți pe la săteni cu câștig destul de mare, pentru-ca să poți plăti cele 5% dobânzi și să-ți mai rămână destul și pentru lefuri multe și mari, pentru tantieme mari, pentru dividende mari, pentru fond de pensiune și pentru fond de rezerve. Cu deservire riscat lucru e însă, când acela, care o vrea aceasta, își mai face și dușmani, ținând să se împună atât în sus, cât și în jos și voind să facă din cei ce stau în legătură cu banca o legiune de agenți pentru întreprinderi, care nu privesc interesele băncii.

Noi însă sântem siguri, că vom fi aprobați de toți Românii, dacă îi vom încredința pe guvernamentalii din Cluj, că ei exagerează lucrurile și că nici „calamitatea“ nu e atât de mare, cum i-o înfățișează, nici potentatul nu e atât de formidabil, cum el însuși ar voi să pară, pentru-ca să fie luat drept un factor indispensabil.

E astfel datoria cărturarilor noștri de pe la sate să privegheze, ca sătenii noștri să nu se împrumute decât în casurile de neapărată trebuință, căci un plugar, care se împrumută cu 7%, a luat o povară grea, cel ce plătește 8% s'a băgat în jug, cel ce plătește 10% se ruinează, ear' acela, care numai plătinind mai mult ar pute să aște bani, face mai bine dacă nu se împrumută, ci vinde ceva. — Nu e nimic mai rău decât să muncesci din greu și să trăiesci cu ceapă și pâne, pentru-ca să plătești camete.

Ear' de aceasta nu guvernamentalii din Cluj, ci cărturarii noștri au să-i ferască pe sătenii români.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Februarie st. v.

Rusia și Turcia.

Ambasadorul rusesc dl de Nelidoff a adresat Porții otomane o notă

Nevastă-sa avea cinci mii de franci de puși. Putea să-l împrumute. Da. O să-i ceară. Toate se vor întoarce spre bine.

Și de aceea se afla în salon, precând nevastă-sa se îmbrăca să ese la șosea.

Vedându-l, marchisa se uită mirată la el. Petre abia găsi cum să înceapă vorba.

— Ai țis să-ți aduc o birje dragă?

— Firesce c'am țis.

— Te duci la plimbare?

— Da unde?

Petre tăcu.

Ea întrerupse ear' tăcerea.

— Apropo! O să-mi trebească mâne nisce parale. . . Poți să-mi aduci deseară vre-o trei sute de franci?

Acum mai ales Petre rămase cu gura încleștată, zăpăcit preste măsură.

Zoe făcu ochii mari. Ce avea mitocanul?

Isprăvise paralele?

În sfârșit el puțu îngâna:

— Uite ce e . . . nu cred că . . .

— N'ai parale? spune, dacă n'ai.

— Să vești . . .

— Nu vreau să ved nimic. N'ai parale, ori nu vrei să-mi dai; bine, am înțeles.

Și Zoe se întoarse brusă spre oglindă să-și pună pălăria.

*

Nu țin mult buimăceala lui Petre după plecarea Zoii.

Închipuirea fericirii promise fu mai puternică decât toate preocupările celelalte. S'o scape? Nu, nu, nu se poate.

pentru nepunctualitatea, cu care Turcia își plătesc despăgubirea de războiu. În acea notă dl Nelidoff accentuează, că prelungă toate promisiunile, pe care Turcia le-a făcut din incidentul ultimei note turcești în același obiect, plățile se fac acum mai asilă ca ori-și-când altădată, deși dijele zălogite în favorul despăgubirii de războiu incurg în măsură suficientă, pentru de a pute face cu puțină mulțumirea pretențiilor rusesci. E probabil, că în urma acestei note, Turcia va plăti o rată din despăgubirea de războiu, dar guvernul rusesc tot nu va pute aștepta o regularitate în ce privesc plățile mai departe. Admonițiunea Rusiei va însă probabil diferențele ce există între marele-vezir și între ministrul de finance Agop-Pașa.

Din camera icaliană.

În ședința camerei italiene dela 22 l. c. n. Imbriani și-a motivat interpelațiunea despre disolvarea comitetului pentru Triest și Trento, pe care el o privesc drept un act ilegal și arbitrar. Crispi a răspuns, că el totdeauna a fost convins, că un guvern câștigă simpatile străinătății în măsura, în care își câștigă stimă în launtru. Un guvern, care nu scie să suprimă partidele revoluționare, nu e vrednic să stea la locul seu. El se provoacă la scopurile ce le urmărește societatea disolvată și dăce: E datorința guvernului, de a evita crime și de a împedea încercarea, de a tulbura bunele relațiuni cu puterile străine; și de a împlini această datorință. E ciudat, că inițiativa pentru provocarea continuă a unei puteri străine se face de pe băncile stângei extreme, de unde totdeauna s'a proclamat principiul desarmării; o astfel de politică nelogică ar pute să primejduască unitatea și instituțiunile țării. Ministrul-președinte declară, că intenția și totodată datorința lui e de a apăra pe aceste cu toate mijloacele și, dacă e de lipsă, și chiar cu propria lui persoană. Interpelantul Imbriani a replicat viu și sub un sgomot puternic.

Alegerile în Germania.

Până alaltăieri au fost 318 rezultate de alegeri cunoscut, dintre care 116 sânt balotagii. Definitivi aleși au fost: 42 conservatori, 12 din partidul imperiului, 14 naționali-liberali, 76 din centru, 14 germani-liberali, 17 sociali-democrați, 10 Polonezi, 1 sêlbatec, 10 Alsațieni, 3 democrați și 1 Danez. Liberalii, (freisinnige), stau doară numai în deșe cercuri electorale față cu socialistii, în toate celelalte cu partidele de cartel. De

Pe urmă a doua zi putea să mai vorbească despre cele două mii de franci, ori putea să găsească altă scăpare, în sfârșit, ori-cum; deocamdată îi trebuia trei sute de franci.

Se cobori în prăvălie.

Îndărătul teșghelei, Vasile, ca de obicei, era busumflat.

Un băiat în fund ștergea nisce sticle.

Multă vreme Petre nu îndrăzni să adreseze cuvântul teșghetarului, vedându-l că par'că bănuia și se uita chiorș la el.

În sfârșit trebuia să se hotărască.

— Ia vești, Vasile, ce sumă e în teșgheaua aia.

— Ia vre-o șeaișeci-șeptedececi de franci.

— Ce tot vorbești! Nu se poate . . .

Ia să numărăm.

Vasile trânti cheile pe tarabă.

— Poftim, numără și d-ta.

Petre nu dăse nimic, luă cheile și deschise teșgheaua.

Numără.

Erau aproape trei sute de franci.

— Ce tot spuneați, Vasilache! Sânt trei sute . . .

Și voi să-ți pună în buzunar.

— Or fi și trei sute, domnule Petre, nu țic, — îl opri vioiu cu vorba Vasile, — dar' și datoriiile . . .

Petre, cu banii în mână, se uită fix la el.

— Ce datorii? Ce datorii? Ce ai tu cu datoriiile?

aci vine, că rugările întefitoare ale liberalilor se refușă cu tot mai multă hotărîre. Radicala „Volkszeitung“ și moderata „Vossische Zeitung“ răspund deasemenea cu rezervă și „Germania“ ia pentru centru același punct de plecare. „Freisinnige Zeitung“ scrie: Numai nu trebuie avut milă falsă cu partidele de cartel și nu e permis să existe nici o considerare locală și personală! Ziarul din cestiune contează, că liberalii vor ave după terminarea balotagilor 65—70 mandate.

APEL

cătră preoțiunea greco-catolică română din diecesa Oradiei-mari.

(Urmare și fine.)

Și în urmă întreb, unde e întregă diecesa? Par'că în fața tuturor acestor mișcăminte a înghietat sângele în vinele românești; par'că nimeni în diecesa nu mai scie simți românește, dar' nu vedeți, că ni-se alungă limba din școale? Și toți nu veți mișcați?

Nu cugetați, că doară prin o asemenea mișcare veți căde în disgrafia mai marilor voștri, — episcopul Leményi atunci a început a-l iubi pe Șuluț mai tare, când a vădut, că se expune cu toată tăria pentru apărarea drepturilor poporului românesc, — din contra, după acest exemplu strălucit, tot omul iubitor de dreptate și cu simț de omenie vă poate asigura, că chiar acel „consistor“, de care vă e așa tare frică, acela vă va mulțumi la locul prim, dacă printr'o adevărată solidaritate îl veți elibera de responsabilitatea cea mare și-l veți scoate din labirintul, în care se află ați.

Ați vădut dar', domnilor și fraților, din toate aceste, unde a ajuns diecesa gr-cat. de Oradea-mare prin curtoșia, oportunismul, utilismul, indiferentismul condamnabil și prin servilismul seu neexplicabil.

Este acum timpul suprem, ca să o rupem cu această tradițiune condamnabilă și să luptăm o luptă bărbătească, dar' constituțională, folosindu-ne de toate armele ce ni-le ofere constituționalismul, ca așa aceea luptă să fie deamnă de un cler consciu de chie-marea sa.

Să urmărm exemplele umbrelor mărețe, cărora le putem mulțumi și acele „sfărmituri“ de drepturi, care sânt înartulate în legile patriei.

Și cum au câștigat străbunii noștri și aceste drepturi? Numai prin muncă și luptă neobosită! Deoarece: „Nulli in veniunt sine Marte triumphi. Non nisi certanti laeta corona datur“.

Aici vă revoc în memorie luptele desperate, dar' glorioase, ce le purtaseră vechii episcopi români cu scop de a câștiga drepturi și pentru poporul lor nefericit. În timpul mai nou un Șuluț cutează a subscrie suplica Românilor înaintată la locurile mai înalte spre

— N'am nimic! — dăse Vasile dând din umeri mănios.

Petre puse banii în buzunar.

Teșghetarul nu se mai puțu stăpâni.

Își trecu mâna dreaptă prin păr, când Petre voi să-și deie îndărăt cheile și nu le luă.

— Ia-ți cheile.

— Nu le iau . . .

— Ce vorbă e asta? se răsti Petre.

— Eu nu mai stau la d-ta . . . să-mi dai leașa să-mă duc . . .

— Ce? Ai nebutit? Ce te-a apucat?

— Nu m'a apucat nimic. Eu nu mai pot să stau la domnia-ta . . . Asta nu-i negustorie . . . Așa pot să ajung și eu cu d-ta cu tot un criminal.

Petre îngălbeni.

— Vasile . . . Vasile . . . Ești sărit! . . .

Ce vorbești de criminal? . . . Ce ai pătuit tu să-mi spui mie vorbe de aceste? . . . Ce ai tu cu paralele mele?

— Nu-mi pasă mie de paralele d-tale, da imi pasă de ale mele; și nu-mi pasă nici de ale mele, și nici de cinstea d-tale nu-mi pasă, da imi pasă de cinstea mea. . . Dacă vrei să dai faliment, dă-l singur, să nu fiu eu aici. . .

Petre ridică glasul.

— Ce obrăsnicie e asta? Cine îți dă voce să te amesteci, unde nu-ți ferbe oala?

— Escă nu mă amestec, — se răsti la rîndul lui Vasile, — îți spun să-mi dai paralele să-mă duc, să nu mă mai amestec. . .

Apoi de mine vinde-ți și prăvălia și hainele

a dobândi o constituție pentru Ardeal, și când a fost tras la răspundere pentru această faptă, întrebat fiind: „Cum, d-ta cutezi ca episcop să subscrii o astfel de suplică; se știe, că ai să perzi grația Maiestății Sale“, episcopul, luându-și ordurile de pe piept și punându-le pe masă, a zis: „Aceste sunt grația Maiestății Sale, le dau îndreptat“. Ear' crucea episcopescă, băgându-o în buzunar, adăuse: „Aceasta e grația clerului; de aci încolo sunt un simplu popă“.

Ear' la anul 1867 duse același arhieru cătră domni Mocsonyi și Babeș:

„Bine să cumpănescă frunzașii neamului românesc ce e de făcut, văd promit tot concursul meu; ear' de persoana mea să nu vă îngrijiiți, căci eu sunt hotărât a merge pentru drepturile neamului român chiar și la spânzurătoare“.

Așa s'au luptat Românii pe acele timpuri pentru binele poporului lor mult cercat.

Însă nu e de lipsă, domnilor și fraților, să recurgem la timpurile mai îndepărtate, ci să privim numai la faptele ce se întâmplă aci în lumea mare înaintea ochilor noștri. Au nu vedeți, că Cehii numai printr'o luptă constituțională, însă solidară, au putut să-și elute drepturile lor față de Germanii? Au nu vedeți, că chiar opozițiunea din patria noastră, numai printr'o luptă exacerbată și solidară a putut să elute unele avantaje în mânia rezistenței guvernului actual?

Aci, stând față cu un guvern calvin, a trecut timpul rugămintelor; aci drepturile nu se pot valida și asigura decât numai prin acțiune solidară pe toate terenurile.

E timpul dar', domnilor și fraților, să vedem fapte și din partea d-voastre până încă nu e târziu, pentru-că tot mai avem încă ce se cere, ca să fie salvat.

Placă-vă, domnilor și fraților, țineți în vre-o 5-6 locuri în diecesă conferențe și exmitemiți din fiece-care conferență câte trei reprezentanți la Ilustritatea Sa preabunul arhieru și păstor și-l rugați, ca în timpul cel mai scurt să binevoască a ține sinodul diecesan, ca în acest sinod să se restituiească autoritatea sinodală, nimicită printr'o simplă ordinație brutală a unui ministru despot; apoi să se iee desbatere în acest sinod și ordinațiunea ministerială; și cauza institutului de interes special pentru diecesa Oradei-mari, eară de altă parte și de interes public pentru toți Românii, să se declare de cauză comună a tuturor Românilor; tot din acest sinod să se exmită o comisiune, care să roage pe toți prelații români de ambe confesiunile, pentru-că când e vorba de cauza comună toți trebuie să fie uniți în cugete și simțiri, ia să binevoască a se expune la locurile mai înalte pentru acest interes comun tuturor Românilor; de altă parte eară să provoace pe toți factorii laici, care sunt chemați la conducerea poporului, să binevoască a lua și ei parte activă la această luptă desperată, dar' dreaptă.

Așa constituindu-se o comisiune mixtă din frunzașii poporului român, să se însărcineze, ca să binevoască a da o viuă expresiune dorinței și simțimentelor poporului român, columna neclătită a Tronului și a patriei, înaintea guvernului, și să-l constrîngă a retrage ordinațiunea emanată în 22 Iulie; eară dacă nu ar succede aceasta, atunci să meargă cu un pas mai departe și să aducă din nou la cunoștința Tronului prigonirile vrășmașe ce are să le îndure poporul român într'un stat constituțional.

Nu mai dacă vom lucra așa, se va vedea, că există în noi, domnilor și fraților, putere vitală și că sântem demni de a trăi.

de pe d-ta și dă tot cocoanei, ca să poată curta mai în tîgna cu oficerul ei.

Petre rămase un moment ca trăsmit.

Cu glasul sugrumat, șoptind aproape, cu pumnii strînși, grăi întrerupt:

— Vasile... Vasile... Îți spun, că ai înbugit... Ce oficer?... Obrascnicule! Să nu te mai ved în ochi... Coccoana se curtează... Nerușinatule!... Eși!... Eși!...

Vasile își aruncase șorțul verde, își mai trecuse odată mâna prin păr și, la vorba din urmă a stăpânului său, se îndreptă spre ușa din fund murmurând:

— Ba bine c'ai mai sta în casa asta, slugă la un falit și la o... .

O sticlă aruncată cu toată furia de Petrescu în urma tegetarului se sfărâmă de ușa, pe care acesta eși mai strigând:

— Dă, domnule, dă; și așa te așteaptă Văcărescu!

Petre, galben ca un mort, găfâind, cu ochii rătați, nu mai era în stare să dică o vorbă, să facă o mișcare.

— Mișelul! Mișelul! — își repeta în gând, că să inee bănuela teribilă, care se încapățina să-i încolțescă în creeri și să-i deservirască nenorocirea... — mișelul! mișelul!

Ochii i-se opriră asupra băiatului, care, într'un colț, sta fricos, uluit de cearta dintre tegethar și stăpânul său.

(Va urma.)

Atunci și numai atunci ne vom arăta demni conducători ai poporului nostru mult cercat și demni strănepoți ai acelora, despre care s'a scris în cartea istoriei, că totdeauna s'au luptat mai mult pentru limbă decât pentru viață!

La revedere la sinod!

1 Februarie 1890.

Sinodanul.

Pro veritate.

(Urmare.)

Răspunsurile meritorice ale dlor Const. Stezar și Eugen Brote la ultima hotărîre consistorială în afacerea conversiunii.

a) Răspunsul dlui Eugen Brote.

Venerabil consistor!

Din bunăvoința, cu care ven. consistor prin hârtia sa ddo 30 Septembrie a. c. stil vechiu Nr. 6143 epitr. 1) la cererea mea mi-a pus la dispoziție actele referitoare la conversiunea bonurilor rurale, săvîrșită la începutul anului 1886 prin cassarul domnul căpitan Constantin Stezar și prin mine, trag concluziunea, că ven. consistor îmi permite a mă pronunța și eu asupra hotărîrii consistoriale luate în această afacere la 15 Aprilie a. c. sub Nr. 4279 din 1888. 2)

Mă folosesc cu multă plăcere de această permisiune și nu pot decât să mulțumesc ven. consistor, dacă prin această îmi dă ocaziune a mă justifica.

În hotărîrea consistorială mai sus citată mă ved acuzat a fi păgubit fondurile arch. și, fără a fi eu vre-odată ascultat, totdeodată și condamnat la restituirea pagubei. Acusa și sentența s'au adus în una și aceeași ședință, prin una și aceeași hotărîre. 3) Prin urmare dela început a fost exclusă orice apărare sau justificare a acuzatului, și dacă cu toate acestea mă folosesc acum de un drept ce-l recunoaște toată lumea unui acuzat, de dreptul unei legitime apărări, o fac numai pentru la-mi îndeplini o datorință cătră biserică, care un deceniu întreg a pus o onorifică încredere în mine.

Când la anul 1879 am fost ales de asesor consistorial și în consistor de controlor al fondurilor archidieceșane, n'ară primit la instalarea mea nici un fel de instrucțiune despre datorințele și drepturile mele oficiale. În cancelaria episcopiei am găsit pe domnul C. Stezar, care avea titlul de cassar, dar' în realitate era administratorul întregii averii. El nu numai că primia și da bani, ci dispunea și de unde să se dea, dispunea și să nu dea, eloca banii prisosiți, făcea bugetul, făcea socotilele și păzia cu o admirabilă dragoste și cu o exemplară scrupulositate averea ce a primit el din mâinile Arhieriscopului-Metropolit Andrei Șaguna. Spiritul reformelor însă în curând a intrat și în odaia întunecoasă și umedă, unde căpitanul Stezar păzia micile comori ale archidieceșei. Sinodul archidieceșan votase un regulament pentru administrarea averii. Consistorul ca senat epitropesc avea să îndeplinească administrarea, ear' cassarul și controlorul manipulară averii. Senatul epitropesc era compus numai din asesori onorari, care dacă veniau de trei-patru-ori la ședință într'un an și astfel neorientați asupra afacerilor luau un rol mai mult rezervat, își câștigau titluri de recunoștință pentru activitatea lor. Era deci preste puțință, ca un organism astfel constituit și provădit să se îngrijească în mod conștient de administrarea unei averi, și de ar fi fost ea numai de vre-o câteva sute de mii florini, precum era pe atunci averea archidieceșei. Lucru firesc dar', dacă căpitanul Stezar, rămânând regulamentul ca neexecutabil la o parte, n'a încetat a fi și de aci încolo sufletul administrațiunii fondurilor.

Sporindu-se din an în an averea și cu ea afacerile episcopiei, colegul meu, domnul căpitan Stezar, acum mai slăbit prin sarcina grea a anilor și a oficiului, nu mai putea isprăvi el singur toate și descărca din când în când câte ceva pe umerii mei mai tineri. Și astfel am mers înainte aproape de ce ani de zile. Unde credeam că este lipsă de noi, ne duceam; unde alții nu-și făceau datorința, o făceam noi pe a lor și aveam totdeauna un singur scop: să îmulțim, să sporim și să asigurăm averea archidieceșei. Nenumărate fapte din activitatea noastră oficială sânt dovadă, că căpitanul Stezar și eu, care ocupam funcțiunile de cassar și controlor, n'am ajuns a fi nici-odată numai simpli „oficiali de cassă“, numai simpli manipulanți de bani. Toată lumea ne ținea și în realitate și eram aceia, cărora li-s'a încredințat întreaga avere și soarta ei. Numai astfel se și poate explica, dacă noi investim capitale, dacă noi ținem evidența averii, dacă noi am introdus o comptabilitate nouă la fonduri, dacă noi proiectam bugetul, dacă noi făceam rațiociniile după vederile noastre. Nu era treaba unui funcționar de manipulațiune a face toate acestea, ci treaba lui era a

1) Veđi actul XII. 2) Veđi actul X. 3) Veđi actul X.

manipula precum alții dispuneau. Archiva consistorială și administrațiunea fondurilor pot da destule doveđi, că la acțiunile noastre lipsia foarte adese-ori „un mandat în scris“; că nu arare-ori am fost necesați în interesul fondurilor a lucra în contra înțelesului literiei „mandatului“; și că în unele casuri am trebuit să luăm chiar pozițiune în contra consistorului, pentru a scuti interesele fondurilor.

Posițiunea aceasta a noastră, — fie ea calificată de falsă, — ne era impusă prin împrejurări. Pentru-că administrațiunea fondurilor să aibă îngrijirea necesară, trebuia noi să ne octoim această pozițiune, însă în neclăsimire cu toți factorii bisericesci. Dacă ne-am fi considerat noi pe noi numai de „oficiali ai cassei“, am fi avut fără îndoială un serviciu foarte comod, dar' și starea fondurilor ar fi simțit în mod foarte palpabil comoditatea serviciului. Bugetul archidieceșei se încheia în fiecare an cu prisoașe în venite de 20—30.000 fl. A dispus cineva, când și cum au să se investească aceste sume anuale prisosite? Dacă noi țineam, că sântem numai „funcționari de cassă“, oficiali de manipulațiune, am fi „manipulat“ fără privire la aceste prisosuri, căci n'ar fi fost treaba noastră să ne batem capul, ce are să se aleagă din ele. Noi însă nu țineam în cassă o sumă mai mare decât 4—5 mii florini, deși bugetul dispunea despre o sumă anuală de 50—80.000 fl., și investim resturile după-cum și când credeam noi mai bine. Astfel partea cea mai mare a averii archidieceșei noi, căpitanul Stezar și eu, am investit-o fără nici un mandat în scris, nici nescriș. Dovada cea mai eclatantă despre corectitatea procedurii noastre, este, că nimeni nu ne-a tras până acum la răspundere, dacă sub funcționarea noastră — fără mandat, — averea a crescut dela 700.000 aproape la două milioane florini. În decursul timpurilor s'au modificat legile țerii, s'au abrogat legi și s'au introdus altele noue, s'au schimbat raporturile financiare pe piața efectelor, — și noi grămădisem la fonduri preste un milion de florini hârtii de burșă. Nu era datorința noastră ca „manipulanți“ a ține seamă de aceste schimbări, noi am fi avut să manipulam cum dispun alții. Însă cu toate acestea nu există un singur cas, în care consistorul n'ar fi surprins cu mandate, care ar fi dispus conformarea cu acele legi, cu acele modificări și cu acele schimbări. În toate casurile tot noi trebuia să urmărim toate afacerile financiare, să studiam legile noue, să ținem seamă de schimbările pieței și să apărăm fondurile de eventuale pagube ce puteau foarte ușor să rezulte din necunoștința împrejurărilor.

Era datorința manipulantului a ține bugetul în evidență? Era datorința manipulantului a schimba și perfecționa comptabilitatea, a schimba și perfecționa forma rațiociniului complicat? Toate acestea erau datorințele aceluia, care administrează averea. Și cu toate acestea noi trebuia să împlinim aceste datorințe, căci altcum rămăneau neîmplinite.

Dacă noi în faptă n'am fost nici-odată numai oficiali manipulanți, ci administratorii averii archidieceșane, nici-când nu ne-am dat îndrept delă ori-ce fel de control. Administrațiunea noastră era pentru toți o carte deschisă. Ori-și-cine ar fi venit la noi și ori-când ar fi venit, se putea ușor convinge despre toate ce se petrecea administrațiunea fondurilor. Era obiceiul a se exmite din consistor din când în când o comisiune de scontare, despre care exmisiune noi ca asesori consistoriali trebuia să scim totdeauna înainte. Noi am fost însă aceia, care am cerut instituirea unei comisii de scontare permanente, care poate veni să ne surprindă în ori-ce moment. Noi am fost aceia, care atacam mai mult comisiunile de scontare, care nu-și îndeplineau cu destulă diligență datorințele. Noi am fost aceia, care am ușurat, — fără mandat, — evidența averii prin modificări la comptabilitate, care era totdeauna purtată la jour și întocmită ca să fie accesibilă pentru ori-ce laic.

Posițiunea noastră particulară la administrațiunea fondurilor nu era pentru nimeni un secret. Consistorul mai ales o cunoșea prea bine, dar' o cunoșea și sinodul și întreaga biserică, căci în toate locurile, unde era vorba de chestiuni financiare, sau dl căpitan C. Stezar sau eu eram chemați a reprezenta interesele fondurilor.

Cine vrea sau cine este chemat a judeca activitatea noastră la fondurile archidieceșane în decurs de 10, respective de 18 ani, nu-i este permis să ignoreze cu desăvîrșire pozițiunea faptică ce o aveam noi acolo. Ținând seamă de această pozițiune faptică, nimeni nu va pute susține, că noi eram numai nise simpli funcționari subalterni, care n'aveam altă chiamare, decât a executa cu scrupulositate mandatele în scris ce le primiam noi dela superiorii noștri.

Când în anul 1884 cursurile hârtiilor începuse a se urca și raporturile pieței de efecte s'au schimbat cu desăvîrșire, n'ar fi fost chiamarea noastră ca oficiali de manipulațiune a ne ocupa de aceste schimbări, ci a

conșistorul, să ne dea un mandat în scris și formulat precis, pentru a ne folosi de aceste raporturi schimbate ale pieței de efecte. Cunoșcând noi însă împrejurările și pozițiunea noastră, șiam prea bine, că izuzard am fi așteptat după un asemenea mandat, căci nimeni din consistor nu avea grijea cursurilor dela burșă și prin urmare nici nu se scia ce se petrecea acolo. Conduși dar' tot numai de interesele fondurilor archidieceșane, noi, dl căpitan Stezar și eu, am înaintat consistorului o propunere pentru convertirea bonurilor rurale ce se aflau în proprietatea fondurilor. Fondurile aveau aproape 700.000 fl. bonuri rurale. Aceste hârtii erau sigure, însă aveau un venit de numai 4 fl. 88 cr. la sută, precând pe atunci puteam înlocui cu câștig acele hârtii prin altele tot așa de sigure, dacă nu mai sigure, care aveau 5 fl., 5 fl. 50 sau chiar 6 fl. la sută (Va urma.)

conșistorul, să ne dea un mandat în scris și formulat precis, pentru a ne folosi de aceste raporturi schimbate ale pieței de efecte. Cunoșcând noi însă împrejurările și pozițiunea noastră, șiam prea bine, că izuzard am fi așteptat după un asemenea mandat, căci nimeni din consistor nu avea grijea cursurilor dela burșă și prin urmare nici nu se scia ce se petrecea acolo. Conduși dar' tot numai de interesele fondurilor archidieceșane, noi, dl căpitan Stezar și eu, am înaintat consistorului o propunere pentru convertirea bonurilor rurale ce se aflau în proprietatea fondurilor. Fondurile aveau aproape 700.000 fl. bonuri rurale. Aceste hârtii erau sigure, însă aveau un venit de numai 4 fl. 88 cr. la sută, precând pe atunci puteam înlocui cu câștig acele hârtii prin altele tot așa de sigure, dacă nu mai sigure, care aveau 5 fl., 5 fl. 50 sau chiar 6 fl. la sută (Va urma.)

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Viena, 19 Februarie 1890.

(Balul român). Balul Românilor din Viena în decursul timpului a știut să-și câștige simpatia primei societăți din capitala țerii.

După o întrerupere mai îndelungată și din multe părți și mult regretată, în anul acesta colonia română de aici earăși s'a văduț în plăcuta pozițiune, de a pute satisface unei dorințe generale; în ziua de 17 Februarie st. n. și-a dat balul seu în „Cursalon“-ul din Stadtpark, care este una dintre cele mai frumoase și mai elegante sale ale reședinței.

Deja pe la oarele 9 seara toate localitățile au început să strălucească într'o lumină adevărat feerică. Sala de dans era cu cel mai mare gust împodobită și frumos ornamentată, ear' în fund se ridică o estradă cu baldachiu în forma unui tron, care era destinată pentru frumoasele și elegantele dame, care figurau drept patronese ale balului. Pe la oarele 10 sala era deja îndesuit de plină cu un public foarte elegant, ear' dintre damele patronese erau de față: d-na Maria de Văcărescu, soția ambasadorului român la curtea austriacă; contesa Anastasia Kiemannsegg, soția guvernatorului Austriei-de-jos; d-na Hayda Coandă, soția atașatului militar român major Coandă; d-na Matilda de Harttmuth, d-na Clarisa de Lindheim-Vivenot, soția consulului general român; d-na Anetta de Pessiaoff și d-na Romalo. Conduse fiind de membrii comitetului arangiator, damele patronese ocupară loc pe estradă, la care apoi fură conduși oaspeții de onoare și persoanele de rang, care onorau festivitatea cu prezența lor, unde apoi formând patronesele cerce, se desvoltă o conversiune foarte animată. Dintre persoanele înalte am observat pe ministrul de războiu Feldzeugmeister baron Bauer, fost odinioară general comandant în Sibiu, pe guvernatorul Austriei contele Kiemannsegg, membrul casei de sus Nicolau Dumba, ambasadorul român Văcărescu, consulul general al României Alfred de Lindheim, viceconsulul de Arnold, generalul-major de Mecsery, deputații dietali baron Romaszkan, Cosoviciu, Lupul Gozan, archimandritul Ciupercovi, baron Hormuzachi, senatorul Pessiaoff, domnul Romalo și mulți alții, pentru a căror enumerare ne lipsese spațiul necesar.

La oarele 10¹/₂ s'a deschis balul cu jocul național „Hora“, conduse fiind damele patronese prin sala de membrii comitetului de onoare, și adecă: contesa Kiemannsegg de ambasadorul Văcărescu, d-na Coandă de senatorul Pessiaoff, d-na Văcărescu de contele Kiemannsegg, Matilda de Harttmuth de dl Fogarassy, Clarisa de Lindheim de dl Romalo și d-na Pessiaoff de consulul de Lindheim. Terminându-se promenada, capela Strauss, dirigeată de renumitul compozitor Eduard Strauss, a întonat primul vals, cu care s'a deschis oficial balul și care l'au dansat următoarele prime părechi: Președintele comitetului arangiator Dr. Ciurcu cu domnișoara Văcărescu, cavalier de Onciul cu domnișoara Cola dela teatrul de Curte, drd. Visnefski cu domnișoara Fogarassy, drd. Romul Boiu cu conțesa Taxis, drd. V. Telescu cu domnișoara Taussing, continuând apoi celelalte părechi cu mare animațiune. S'a jucat până în țiori de ț și jocul cu atăta s'a desvoltat mai bine, că piesele de dans erau mai tot melodii noue, dedicate comitetului și pentru prima-dată executate la acel bal. Domnul Ernst cavalier de Buchenthal a donat un vals dedicat Alteței Sale imperiale Archiducelui Rainer, intitulat „Valurile Prutului“, Teodor cavalier de Flondor un alt vals cu numele „Din depărtare“, drd. Papanicol comitetului o polcă franceză „Să fim veseli“ și în fine binemeritul nostru compozitor Ivanofici earăși un vals „Inima română“.

Toate aceste dotațiuni fură viu aplaudate și de mai multe-ori repețite din partea excelentei muzici de bal. Cu deosebire frumos s'a desvoltat „Cotilon“-ul jucat înainte de paușă și arangiat de bine cunoscutul măiestru de dans Rabenstoiner.

Ordinele de dans erau comandate în atelierul Klein și formau un medalion cu capul

impăratului Traian; prin eleganță și ornamente gustoasă, acestea ordine de dans și viitor vor fi pentru frumoasele dame și domnișoare, care au înfrumusețat festivitatea cu prezența lor, o plăcută aducere aminte.

Comitetul arangiator în frunte cu Dr. Ciurcu merită toată lauda; i-a succes a menține reușita balului la acea culme, la care balul român din Viena ca bal de elită ori-când s'a fost prezentat societății vieneze. Coroana jucătoarelor a excelat atât prin frumseț, cât și prin eleganța toaletelor; ear' prezența unei astfel de mulțimi de persoane honorabile, cât și a unui public din societatea primă a capitalei, sânt doveđile cele mai eclatante, de ce bun renume se bucură balul Românilor din Viena. Isis.

Correspondența macedoneană

a „TRIBUNEI“.

Ianina, 2/14 Februarie 1890.

La Sibiu.

Fără cea mai mică genă, Grecii și partizanii acestora operează în Turcia pentru răsturnarea și alungarea Turcilor din Europa și ocuparea acestor localități decătră Greci.

Pentru scopul acesta ei, Grecii, au foarte multe mijloace, căci au știut de mai înainte a și-le procura. Mai întâiu, precum și de altădată am vorbit, au pe clerul fanariot, acest corp perdut, care nu posedă nici un grăunte de moralitate și care joacă rolul principal pentru extinderea Greciei spre Nord.

După dînșii vine numerosul corp didactic grecesc de prin satele, comunele și orașele Turciei, pe unde nu s'a pomenit nici într'un timp să fi fost vre-un neam de grec.

Dascălii însă au reușit a întoarce spiritele plăpânde ale tinerei generațiuni române, ca să se numească în viitor de fi și strănepoți ai marilor bărbați greci, ca Temistocle, Aristide, Pericle și alții și să-și nege cu desăvîrșire naționalitatea lor, și încă s'o și urască.

Fără îndoială, că toți acești tineri, care au absolvat vre-o școală ori-care grecească, sau toți aceia, care încă mai urmează, — se înțelege, după recomandările profesorilor lor și după prelegerile care fac, — nu pot să nu dozească și și noapte decât grabnica unire a provinciilor turcesci cu regatul lui Georgios I. al Greciei.

Apoi nu mai puțin contribuiesc și medicii, care toți au aspirațiuni grecesci, fiind chiar mulți subvenționați și de statul grecesc pentru acest scop.

De remarcat însă sânt consilierii de pe la tribunale și de pe la diferitele secțiuni administrative.

Pretutindeni în toate comunele sau orașele pentru consilier, sau cum se dice aza, va fi al ales acela, care este agreeat arhierului. Se înțelege, că arhierii pentru operațiunile lor au nevoie de oamenii lor de credință ca să fie aleși și ca să cunoască toate afacerile interne ale Turciei, spre a le raporta arhierului și acesta la rindul lui la locul competent.

Probe pentru aceasta, că este cum relațea, avem nenumărate.

Am văduț pe Tașcu Pișca, consilier la tribunalul din Monastir ales mai mulți ani de-a rindul că a fost în timpul din urmă condamnat la trei ani reclusiune, pentru-că din hârtile ce s'au găsit la el s'a dovedit, că conspira în contra statului.

Dr. Vafiade tot din același oraș, fost și dînsul aza, a fost asemenea condamnat pentru aceleași motive.

Și câți alții, care au scăpat prin bani de urmărire și au rămas nepedeșii!

Aici în Ianina preste tot consilierii, ba și unii judecători sânt numai Greci; închipuiți-vă lucru ne mai pomenit; Grecii au ajuns chiar pe față a adera unire. Chiar înșii consilierii, cu toate acestea sânt tolerați și aleși membri și consilieri.

De aceea Turcii nu pot lua nici o măsură în contra urđitorilor, pentru-că azalele încunoscîntează la timp pe cei bănuți, așa că urđitorii își urmează foarte liniștit operațiunile lor.

Excelența Sa guvernatorul vilaietului Ianina a luat multe măsuri bune pentru siguranța statului; astfel a interđis advocaților greci, care nici o buche turcească nu sciau, să pledeze la tribunalele grecesce, ci numai turcesce.

Și mai bine ar face, dacă ar înlocui pe numeroșii consilieri de pe la diferitele secțiuni cu oameni de încredere, eară nu cum sânt cei actuali.

Pentru-că atât advocații, cât și consilierii, precum și celelalte instrumente, de care se servesc Grecii, formează numai un corp și cu toții operează pentru același scop.

Mulți dintre advocați au absurda pretențiune să creadă, că această stare de lucruri va dura numai până la primăvara viitoare, când Grecia va lua armele și va face invasiune în Epir, ca să-l ocupe, și atunci dînșii vor primi mai mari recompense.

Cu asemenea iluziuni își perd timpul numeroșii advocați, care au rămas fără nici o ocupațiune.

Acum un an, când au fost suspendate cursurile gimnasiului român din acest oraș, azalele au fost aceia, care au înegrit scopul științific al deschiderii gimnasiului român și prin diferite calomnii și intrigi au obținut închiderea.

Și pentru ce oare au dorit aceasta și încă și astăzi o mai doresc? Nu cumva pentru binele statului? Dar s'a dovedit acum, că ce scop au școalele române și ce scop au cele grecești. Din singurul motiv fac Grecii toate, ca Greciei să-i fie mai ușoară ocupațiunea în Epir, fiind totuși populațiunea Epirului inițiată la aspirațiunile grecești și la sentimentele ce dinșiți nutrește.

Precând instrucțiunea română ce se dă tinerilor români îi depărtează cu totul de la ideile propagate de cler, dascăli și în genere de toți Grecii.

Azalele deci atât din lanina, cât și din alte orașe ale Turciei sânt în legătură intimă atât cu arhierii, cât și cu comitetele anti-turcesci din Grecia.

Pentru aceea una din măsurile bine nimerite ce ar face Excelența Sa Hefzi-Pașa, ar fi și înlocuirea asilelor cu persoane de încredere, căci astfel lucrurile tot nesigur vor merge.

Meciu Bon.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarhul a primit la 21 l. c. n. 11 oare a. m. pe ministrul-președinte austriac contele Taaffe în audiență privată de 20 minute. În aceeași zi înaintea amiezii prințul Albert Thurn-Taxis, fiitorul ginere al Arhiduceului Iosif, a făcut o vizită familiei imperiale. Arhiducele Eugen s'a reîntors la Viena. Dîna de 22 l. c. a petrecut-o familia imperială în deplină retragere; Maiestatea Sa Monarhul nu a primit pe nimenea.

Principesa de Coroană văduva Ștefania în Meran. La 20 l. c. n. Principesa de Coroană văduva Ștefania a sosit în Meran, unde a fost primită la gară de contele Kálnoky, fratele ministrului de externe. Principesa va petrece în Gries până la 15 Martie.

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit conducătorii adj. de cărți fundare pe scriitorii Geza Jakab dela tribunalul reg. din Deva la judecătoria cerc. din Baia-de-Cris și Casemir Plichta dela judecătoria cerc. din Perlaea la aceeași judecătoria, ear' pe diurnistul Coloman Némethi dela judecătoria cerc. din Vințul-de-sus 'l-a numit scriitor la judecătoria cerc. din Iara-de-jos. Mai departe au fost numiți: practicanții în drept fără diurnă Ernest Abt dela tribunalul reg. din Turda și Ludovic Szűcs dela cel din Sătmár-Nemeti practicanți cu diurnă la aceeași tribunale; oficialul clasa a IV-a Nicolau Kettentstock dela perceptoratul de dare din Arad oficial clasa a VI-a la cel din Timișoara și practicanțul fără diurnă Francisc Scheffer dela perceptoratul din Timișoara oficial clasa a IV-a la cel din Detta.

Distincțiune. Consilierul de cancelarie dela ambasada ces. și reg. din Constantinopol Longin Holbură a fost decorat cu crucea de cavaler al ordinului Francisc-Iosefin.

Parastasul pentru fecitul episcop Ioan Popasu, precum ni-se scrie din Caransebeș, s'a celebrat luni în 5/17 l. c. decăzută Preasfinția Sa dl episcop diecesan Nicolae Popea, cu asistența mai multor preoți și cu pompă deamă de meritele și virtuțile decedatului arhiepiscop, pomenit de eparchiei sei „Ioan-cel-bun“. Au participat un număr mare de cetățeni și reprezentanți ai corporațiunilor, elevii institutului teologic-pedagogic cu corpul profesional, ear' corul a executat cu obicnuita precisiune cântările funebreale. Pe locul mormântului, în care odichnese rămășițele pămîntesci dinaintea altarului în biserică cea vechie din deal, a fost așezat catafalcul împodobit cu frumoase cununi și coliva. O privescose pomorită face mulțimea de cununi puse pe păreții și iconostasul bisericii încă dela înmormântarea decedatului, care tocmai ca astăzi e anul pe această vreme a avut loc. Fie-i țărîna ușoară și pomenirea vecinică!

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Bela Kohn în „Kovács“; Mihail Foltján în „Földvári“; Francisc Balika în „Bálint“ și Max. Weiss în „Zsemberi“.

Tisza demisionează. Foaia „Salonblatt“ din Viena, care de regulă își trage informațiunile din cercurile Curții, a publicat în Nrul seu de ieri scireea, că retragerea ministrului președint Tisza este lucru hotărît și că urmașul seu va fi actualul ministru comun de finance dl Veniamin de Kállay.

Monument pentru Andrassy. Se telegrafează din Viena, că s'ar fi ventilat în cercurile consiliului imperial idea de a se prezenta o propunere, după care parlamentul austriac să voteze o sumă oare-care pe seama unui monument al lui Andrassy, care se va ridica în Budapesta. Această idee a fost abandonată din cauză, că Cehii ar fi votat contra, ear' cercurile competente nu voese să admită nici o discuțiune asupra acestui obiect.

Balul român din Viena. „Neue Freie Presse“ scrie: Această festivitate, care se bucură în societatea de aici de mari simpatii, a fost în estau mai puțin cercetată ca de altă-

dată. Ea avea să sufere de concurența apăsătoare a festivității artistilor, care s'a ținut în aceeași noapte. Balul însă și-a păstrat caracterul seu elegant. Dintre patronese au venit: contesa Anastasia Kielman nsegg, Maria de Văcărescu, Clarisa de Lindheim, Matilda de Hardtmuth, Hayda Coandă și Anetta Pessiaccoff. Între oaspeții se află ministrul de războiu baronul Bauer, locofitorul contele Kielman nsegg, ambasadorul român Văcărescu, membrul senatului imperial Dumba, consulul general român Wilhelm de Lindheim și alții. Balul s'a deschis prin hora națională și a fost foarte animat.

Petrecece. Corul vocal al plugarilor din Burad (tractul Lipovei), înființat la 21 Noemvrie 1889, la inițiativa dlui preot Andrei Popoviciu, a învțătorului Meletiu Popoviciu și la însuflețirea lui Nicolae Vlăiu, econom și corist, și dirigeat de George Ștepan, econom din Budinț, a dat o petrecere de joc împreună cu cântări la 4/16 Februarie 1890 în școala din loc. Petrecerea a decurs după următorul program: 1. „Căvent de deschidere“ de M. Popoviciu, învțător. 2. „Motto“. 3. „Moș Martin“, poezie de L. Grozescu, declamată de Nicolae Nedin, econom-corist. 4. „Salutarea patriei“, quartet. 5. „Ioan Vodă“, poezie, declamată de M. Popoviciu. 6. „Eată Țiua triumfală“, quartet executat de cor. 7. „Bărbatul și muierea“, dialog popular între Ilie Bocereanu și Toma Boiciu. 8. „Coroana Moldovei“, quartet. A urmat apoi jocul, care a decurs în fața unui număr frumos de oaspeți din comunele Hodoș, Breștoveț, Cuvessi și Comeat. Exprim laudă vrednicilor coristi pentru diligența și zelul lor. Le poftesc încurajare în viitor. Un oaspe.

Mortalitatea în Sibiu. În săptămâna dela 3 până la 9 Februarie au murit în Sibiu 13 persoane, dintre care șese străini. Prin urmare mortalitatea scotită pe un an a fost de 18 la 1000 locuitori.

Andrassy și loteria. Cu prilegiul morții contelui Andrassy, bazele de genul feminin și cele de genul masculin, care țin la fericițoarea instituțiune a loteriei, și-au combinat o serie de 5 numere din datele nasterii și a morții contelui. Aceste numere au fost puse de atâtea babe pe loteriile din Buda, Brün și Triest, care au avut trageri de atunci încoace, încât dacă ar fi eșit, era vai de visteriile austro-ungare. N'a eșit însă nici un număr, visteriile au avut câștiguri enorme, ear' bazele joară, că ministrul de finance stau în legătură cu Uciğă-l crucea.

Duele preste ducele. Cunoscuta afacere dela balul reuniunii femeilor maghiare din Cluj a avut drept urmare o mulțime de ducele între Iuliu Szász jun. dela „Magyarság“ și Albert Zeyk, contele Ladislau Teleki și Paul Macskasi. Duelele au fost pe pistoale și s'au terminat fără a se vulnera careva dintre duelanți. Dr. Coloman Szentkirályi a avut mai înainte un duel cu săbiile cu locotenentul de husari baron Rothenthal. Redactorul dela „Magyarság“ Alexandru Brody a primit deodată șese provocățiuni. Prin aceste însu ducelele nici pe departe nu s'au terminat, căci mai sînt încă mai multe „afaceri de onoare“ pendente.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele Țiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Berlin, 24 Februarie n. 356 alegeri sînt cunoscute. Aleși au fost: 33 clericali, 46 conservatori, 17 liberali, 17 socialisti, 14 național-liberali, 13 Polonezi, 13 conservatori-liberali, 13 Alsațieni, 3 democrați, 1 Danez, 1 sël-batec; au s'e se mai facă 136 balotații.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 24 Februarie n. Aseară a avut loc un consiliu de ministri de mai multe oare, căruia a premers o conferență, la care a participat și ministrul de războiu comun.

Pojon, 24 Februarie n. Cu privire la bătăile și uciderele din casa alienaților se împărtășesc detaluri înspăimîntătoare. Afacerea va lua probabil dimensiuni mari.

Budapesta, 24 Februarie n. Casa deputaților. La ordinea Țilei e legea bugetară. Referentul Hegedűs recomandă acceptarea ei, constatînd, că majoritatea comisiunii înainte de a accepta proiectul încă a hotărît din punctul de vedere al certitudinii de încredere ce are s'e se valideze în prima linie la apropiățiune. El îndrumă la reformele, care sînt puse în perspectivă și care au fost aprobate de toate partidele, Țicînd că toate aceste înriurează în mod esențial asupra situației financiare. El speră, că casa va face cu puțință, ca guvernul să ducă în deplinire reformele pe baze practice.

Roma, 24 Februarie n. În noaptea trecută a fost un cutremur de pămînt. Pagube nu s'au întîmplat.

Paris, 24 Februarie n. Resultatul consultării lui Carnot cu Constans și Tirard e hotărîrea, după care prințul de Orleans are să rămână vre-o câteva Țile în Conciergerie și apoi să fie dus în arest.

Bibliografie.

A apărut: Pro Veritate. Lămuriri date de Constantin Stezar și Eugen Brote, fosti efori ai fondurilor și fundațiunilor archidieceesi ortodoxe-răsăritene române din Transilvania. Sibiu. Institutul tipografic, societate pe acții 1890.

„Amicul Familiei“. Dîr beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare în 1 și 15 Ți a fiecării luni în Gherla. Impr. „Aurora“ p. A. Todoranu. Proprietar, redactor și editor N. F. Negrutiu. Anul XIV. Nr. 3 dela 1 Februarie 1890. Cuprinsul: Simeon Bărnuț (1808—1864), schiță biografică (urmare). — Păruca, novelă originală de Iosif Popescu (urmare). — Tinăra văduvă se gată de bal (ilustrațiune). — Cartea cîntecelor. De Gajus Vallerius Catullus. Traducere de George Coșbuc (urmare). — Coroană și iubire, narațiune istorică, de Aurel C. Domșa. — Scrișorii din România, de Cornel Pop Păcurar (urmare). — Diverse. — Ghiciră de Șach. Glume.

Sumarul numărului 4 dela 15 Februarie: Simeon Bărnuț (1808—1864), schiță biografică (fine). — Păruca, novelă originală de Iosif Popescu (urmare). — Dece oare!... și încă tot nu sîntei gata (ilustrațiune). — Cartea cîntecelor. De Gajus Vallerius Catullus. Traducere de George Coșbuc (urmare). — Soartea văduvei, narațiune umoristică (urmare). — Craii dela Răsărit, snoavă (după Andrei Theuriet), de I. E. Prodan. — „Poteste“, poezie de Lucreția Suciu. — Studii igienice. Dentițiunea copilor, de Em. Elefterescu. — Diverse. — Ghiciră numerică. — Glume.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVI. Nr. 6 dela 11/23 Februarie. Cuprinsul: Sonet, de M. Eminescu. — Soare cu ploaie, novelă de V. R. Buticescu. — „La destă-te fir de teiu“, poezie de Radulescu-Niger. — Cultura, cărțile: „Corvina“, tractat istoric-literar de V. Babeș. — Calucelul sau Calucelul Credințe și datine, de Aurel Iana. — Amicia e de aur. Comedie într'un act de Evariste Carrance. Traducere de N. A. Bogdan (urmare). — Salon: Din Țina de ađi, poem înproșă de Dionisiu O. Olinescu. — Jertfa (ilustrațiune). — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou. — Carneval. — Oglinda lumii. — Ghicitoare, de Maria Juica. — Posta redacțiunii. — Călindarul săptămîni.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Post vacant:

Un post de invțător la școala confesională greco-orientală română din Dragșina, protopresbiteratul Jebelului. Emolumentele împreunate cu acest post invțătoresc sînt: salar în bani gata 150 fl.; diurne pentru conferențele invțăți. 10 fl.; 20 meți de grâu și 10 meți de cucuruz; 5 jugere de pămînt arător; pentru lemne 24 fl., din care are a se încălđi și școale; cartir liber cu grădină pentru legumi. Cei-ce doresc a reflecta la acest post sînt poftiți a-și trimite recursele până în 6 Martie st. v. a. c. la oficialul protopresbiterat gr.-or. rom. al Jebelului.

LOTERIE.

Tragera din 22 Februarie st. n.

Budapesta: 71 54 1 37 44.

Călindarul Țilei.

13/25 Februarie 1890.

Iulian: Martinian. Gregorian: Quatenberg. Soarele: răsare 6.51, apune 5.37

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcțiune vîntului. Row 1: 733.6, -2.0, -35.2, -7.2-23.9, 8

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcțiune și țara. Rows: Budapesta, Sătmár, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova

Sosiți în Sibiu.

La 24 Februarie n. Hotel „Nourivner“. M. Vogl din Budapesta; Iosif Löhrl și Kühnert din Viena, comercianți. S. Domokos, profesor din Cristurul-săcienesc. Baron Radák din Micășasa.

Hotel „Meltzer“. Beu, notar din Rod. Ludovic Csato, avocat din Blaj.

Economic.

Agio la plătiri de vamă pe luna lui Martie s'a statorit cu 17 1/2 procente.

Notarea oficială a losurilor timbrate. Consiliul de bursă a emis următoarea publicațiune: „Cu considere la aceea, că în raporturile bursei s'au născut diferențe relativ la cursul losurilor, intrucât losurile sînt provădute cu timbre unguresci sau afară de aceea și cu supratimbrare austriacă, consiliul de bursă dispune, că începînd dela 20 Februarie a. c. la losurile sêrbesci de 100 franci, la losurile de patru procente ale băncii hipotecare ungare și la biletele de căștig ale aceleia, la losurile de Buda, la losurile Keglevich, la losurile „Jó sziv“, la losurile crucii ungare, la losurile basilica și în fine la losurile crucii italiene, cursul losurilor provădute și cu timbru austriac s'e se noteze separat în buletinul oficial al cursului.“

Fabrică de zăhar în Timișoara.

„Neues Pester Journal“ aduce scirea că ministrul de comerțu Baross a adresat primarul orășenesc din Timișoara o scrisoare, care se referă la construirea unei fabrici de zăhar în Timișoara, pentru care s'au fost pronunțat magistratul și o. adunare de popor. Ministrul declară, că guvernul apretiază acele motive, care s'au adus pentru iavôrizarea din partea statului a fabricii; favorisării deosebite, în special însu o subvențiune din partea statului nu se poate acorda între împregiurările actuale. Dacă însă cei interesenți sînt în stare a efectui singuri construirea fabricii fără subvențiune din partea statului, a declarat ministrul, că le poate pune în perspectivă acele favorisări de tarif ce stau în puterea sa și care se pot pretinde pentru produsele de zăhar pe căile ferate reg. ung. de stat.

Export de carne de porc la Prusia.

După-cum află „Pester Lloyd“, guvernul prusian a permis a se importa rimători tăiați din Austro-Ungaria în Prusia.

Cea mai nouă conversiune.

„Neues Pester Journal“ primese din Constantinopol scirea, că Poarta ar intenționa convertirea împrumutului ottoman de 5 procente în o datorie de patru procente.

Vămile în Turcia.

După-cum se telegrafează din Constantinopol, cancelaria imperială a Porții a comunicat decretul Sultanelui, prin care se șterg vămile indigene, precum și cele de transit și export în Turcia.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ignatie Ganz, comerciant în Pojon; Samoil Friedmann, comerciant în Jász Alsó-Szentgyörgy; Mauriciu Haas, comerciant în Magy-Kradás; Henric Frank, comerciant în Félégyháza; Iosif Rosenblum, comerciant impr. în Sibiu; Iacob Rosenzweig, negustor de pele în Raiț; N. Klein, comerciant în Breznóbánya; Simion Stegmann, comerciant în Iaroslau; Iuliu Tippmann, fabricant de pene de găteală în Viena; Antoniu Faast, comerciant impr. în Jamniț; Ioan Votmetz, pantofar în Bozen; Ignatie Gelb, comerciant în Sereda V.; Ioachim Goldmann, sfârnar în Brüz; Ioan Henrich, orologier în Freudenthal; Isidor Stern, comerciant în Dobriț; Igoatie Schmalze, comerciant în Feldkirch; M. Salzer, firmă comercială în Donnerskirchen; Persiadi M. Arneti, firmă comercială în Belgrad; Carol Kéler, firmă comercială în Improt. în Viena; Ant. și M. Hermann, firmă comercială improt. în Viena; Andreiu Jekel, comerciant în Oroșhaza; Aloisiu Tauffer, comerciant neimpr. de măruri mixte în Viena; Francisc Oswald, pălărie în Viena.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov, 21 Februarie. Grăul hectolitru fl. 6.50, grâu mestecat fl. 4.50, sêcara fl. 4.70, orz fl. 5.20, ovês fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, mălaiul fl. 3.80 mazeră fl. 5.70, linteă. 7.60, fasolea fl. 4.20, crum-penele fl. —,90, car ea de vită p. chilo 86 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch.

În 22 Februarie n. s'a notat: unguresci bêtărni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărăneacă, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr., până 45 1/2 cr., romănesci, de Bakoň grei 43.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr., per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de măruri din Budapesta dela 22 Feb. 1890.

Table with 4 columns: Sămînța, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilogr. Row 1: Grâu, Bănățenesc nou, 74, 8.75, 8.80, 79, 8.85, 8.90

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 3 columns: Hărție-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Row 1: Hărție-monetă română, Cump. 9.22, vînd. 9.26

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Rentă de aur ung., Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, etc. Row 1: Rentă de aur ung. 6%, 103.80

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ug., Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, etc. Row 1: Renta de aur ug. 6%, 103.80

Bursa de Bucuresci.

Table with 2 columns: Renta rom. pe 1875 5%, Renta română amort., Oblig. de stat. C. F. R. 6%, etc. Row 1: Renta rom. pe 1875 5%, 101.—

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Rufe normale originale singur concesionate
 De profesorul **Dr. JAEGER**
Deposit de fabrică
 la Reichel testvérek **Frații Reichel**
 în CLUJ, *fosta localitate a lui Csapó.* Beltorda-uteza, în
 Tot acolo în asortiment bogat:
STOFE Cretoane și barchente.
de rochii femeiesci Cămeși bărbătesci, gulere.
 de cea mai nouă modă pentru vestiminte. Manchete.
STOFE BĂRBĂTESCI indigene și străine.
Tot felul de căptușeli Năframă de gât, Plapoane,
 pentru croitor de dame și de bărbați. Mănuși, Corsete,
 Deposit de fabrică în comisiune. Corturi, Dantele,
 pentru batiste și garnituri de masă de in și de șifon. Covoare, Bumbac de impletit,
 Rentabilă. Năframă de haras, Ciorapi.
Galanterie, OBIECTE DE LUX și mai mulți articli ce nu se pot înșira
 în cele mai ieftine prețuri.
 [822] 9—10

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 35 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a noué mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tânăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Trifoiul
 Institut tipografic în Sibiiu.
 A eșit de sub presă:
TRIFOIUL
 de **Eugen Brote,**
 president al „Reuniunii române agricole din Sibiiu.“
 Prețul unui exemplar 12 cr.
 Comande se pot face la
 Institutul tipografic în Sibiiu.
Trifoiul

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiiu				
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	
nocturn	accelerat	omnibus	mixt	nocturn	accelerat	de persoane	mixt	omnibus	de persoane	de persoane	mixt	omnibus	de persoane	de persoane	mixt	Copșa mică	Șeica mare	Loamneș	Oena Sibiiu	
Viena	3.40	8.—	8.—	București	7.35	*4.40		Viena	11.—	3.40		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa mică			2.05	4.35
Budapesta	9.20	2.—	3.10	Predeal	12.50	9.2		Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare			2.38	5.05
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timiș	1.19	9.4		Szolnok	10.42	12.88		Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș			3.22	5.46
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	Brașov	1.55	10.17		Șibot	3.58	5.26		Oena	1.01	4.48		Oena Sibiiu			3.4	6.17
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	Feldioara	2.15	4.54	7.07	Orăștia	1.82	5.13		Sibiiu—Copșa mică								
Várad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	Apatia	2.47	5.8	7.44	Simeria (Piski)	2.08	5.4		Sibiiu			7.35	9.50				
Fugyi-Vásárhely			9.27	Ágostonfalva		6.15	8.09	Deva	2.52	5.27		Oena			8.02	10.14				
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Homoród	3.56	7.31	8.29	Braniștea	3.28	6.51		Loamneș			8.30	10.40				
Rév	3.31	8.16	11.38	Hașfalău		9.09	9.07	Ilia	3.55	7.20		Șeica mare			9.05	11.10				
Bratca			12.16	Sighișoara	5.28	9.33	10.20	Gurasada	4.05	7.32		Copșa mică			9.34	11.35				
Bucia			12.54	Elisabetopol	5.57	10.02	11.09	Zam	4.27	7.14		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.								
Ciucia	4.24	9.05	1.57	Mediaș	6.19	11.04	11.09	Soborșiu	7.55	9.11		Cucerdea			10.20	3.25				
Huedin	4.52	9.35	3.11	Copșa mică	6.34	11.24	11.19	Gurasada	8.26	9.34		Cheța			10.50	3.58				
Stana			3.40	Micăsasa	6.35	11.57	11.59	Radna-Lipova	8.47	9.55		Ludoș			11.11	4.15				
Aghiriș			4.15	Blaj	7.09	12.30	12.43	Pauliș	9.11	10.18		M.-Bogat			11.20	4.41				
Ghirbău			4.36	Crăciunel		12.45	12.55	Gyórok	9.42	10.37		Cipeu-Iernut			11.57	5.28				
Nădășel	5.49		4.55	Teiuș	7.42	1.13	1.07	Simeria (Piski)	9.59	10.53		Kereș-Sz.-Pál			12.12	5.44				
Ciuj	6.02	10.35	5.26	Aind	8.05	2.18	2.11	Orăștia	11.—	11.39		Nireșten			12.36	6.0				
Apahida	6.14	11.02	7.15	Vințul de sus		2.48	2.33	Șibot	11.29	12.01		Oșorheiu			12.55	6.27				
Ghirșiș	7.28	12.44	9.13	Uioara		2.56	2.40	Vințul de jos	12.02	12.29		Reghinul-săs.			7.35	7				
Cucerdea	7.52	1.27	10.04	Cucerdea	8.32	3.14	3.27	Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea								
Uioara		1.34	10.12	Ghirșiș	9.—	4.01	4.47	Teiuș	9.54	1.06	1.24	Reghinul-săs.			8.25	8.—				
Vințul de sus		1.42	10.19	Apahida	10.21	5.56	5.08	Simeria (Piski)—Petroșeni				Oșorheiu			10.—	9.49				
Aind	8.21	2.07	10.45	Ciuj	10.41	6.45	5.3	Petroșeni—Simeria (Piski)				Nireșten			6.45	12.15	10.20			
Teiuș	8.38	2.21	12.11	Nădășel		7.06	8.36	Simeria	6.47	11.54		Kereș-Sz.-Pál			7.05	12.35	10.39			
Crăciunel		3.11	12.29	Ghirbău		7.22	9.02	Streiu	7.40	12.37		Cipeu-Iernut			7.28	12.53	11.02			
Blaj	9.18	3.24	1.10	Aghiriș		7.37	6.11	Hașeg	8.51	1.25		M.-Bogat			7.50	1.19	11.23			
Micăsasa		3.54	1.30	Stana		8.05	10.11	Pui	10.02	2.23		Ludoș			8.23	1.49	11.53			
Copșa mică	9.36	4.09	2.1.	Huedin	11.54	8.21	6.43	Crivadia	11.02	3.11		Cheța			8.31	2.02	12.06			
Mediaș	10.08	4.39	2.5.	Ciucia	12.24	9.04	7.12	Streiu	11.5	3.58		Cucerdea			9.12	2.18	12.22			
Elisabetopol	10.32	5.11	3.37	Bucia		9.20	12.16	Simeria	12.38	4.25		Cucerdea			9.44	2.46	12.50			
Sighișoara	11.07	5.45	4.07	Bratca		9.37	1.19	Arad—Timișoară				Simeria (Piski)—Unedoară								
Hășfalău		6.12	5.54	Rév	1.03	9.56	7.51	Arad	6.12	4.12		Simeria (Piski)			2.18					
Homoród	12.31	7.32	6.31	Mező-Telegd	1.29	10.20	8.17	Aradul nou	6.36	4.3		Cerna			2.39					
Ágostonfalva		8.17	6.31	Fugyi Vászárhely		10.47	3.36	Németh-Ságh	7.01	5.01		Unedoară			3.0					
Apatia	1.20	8.37	7.41	Várad-Velenceze		10.57	3.52	Vinga	7.30	5.29		Simeria (Piski)			9.03					
Feldioara	1.40	9.06	7.41	Oradea-mare	1.54	11.04	8.42	Orezișfalva	7.55	5.47		Cerna			9.56					
Brașov	2.14	9.45	8.3.	P. Ladány	2.04	11.19	8.47	Mercuzfalva	8.13	6.03		Simeria (Piski)			10.15					
Timiș	2.34		*5.3	Szolnok	3.20	1.19	10.08	Timișoară	9.4	6.54		Unedoară—Simeria (Piski)								
Predeal	3.17		6.15	Budapesta	5.—	3.31	11.51	Ghirșiș—Turda				Unedoara			9.03					
București	3.49		6.47	Budapesta	7.15	6.30	1.5	Ghirșiș	9.33	4.19		Cerna			9.56					
	9.30		11.50	Viena	1.49	1.41	7.15	Turda	9.54	4.44		Simeria (Piski)			10.15					
								Ghirșiș				Unedoară—Simeria (Piski)								
								Turda				Unedoara			9.03					
								Ghirșiș				Cerna			9.56					
								Turda				Simeria (Piski)			10.15					
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												
								Ghirșiș												
								Turda												